

Să investim în oameni?

Ruben Bucoiu

Dacă orice întrebare cere și are un răspuns, la întrebarea de mai sus îmi vin în minte mai mult întrebări decât răspunsuri. De ce să investesc în oameni?

Se zice că a lucra cu oamenii e una dintre cele mai grele lucrări. Oamenii sunt dificili, diferiți, au stiluri de comunicare și de abordare diferite. Cu cât sunt mai mulți cu atât e mai greu în încercarea de a descoperi stilul fiecăruia, „limba pe care o vorbește”, pentru a fi cât mai relevant și pentru a nu consuma și cheltui timpul și energia degeaba.

Mașina ascultă (dacă-i în stare bună de funcționare) e mai ușor să fii șofer, deși nu mai puțin riscant. Fierul nu se împotrivesc (prea tare) în mâna meșterului, deși implică un anumit cost și risc și lucrările de genul acesta.

Căutând răspuns mă întreb din nou: Dacă nu investesc în oameni, în ce să investesc?

Cei care fac o investiție pe un an de zile, seamănă grâu; îl culeg întreit sau însutit la vremea recoltei, dacă vremea le-a fost prielnică, evident și trăgând linie își zic că au făcut o investiție înțeleaptă și profitabilă. Oare nu-i mai ușor? Însă în cazul acesta câștigul și investiția e doar pe un an, nu e 100 % sigură și parcă se rezumă până la urmă la cifre: bani cheltuiți și

Dar dacă nu vreau să investesc în oameni ce caut la Biserică?

Toată investiția financiară pe care *oamenii* au făcut-o în zidurile bisericii, în mobilier, în aparatură electronică, sau orice alt *lucru* necesar bisericii, a fost făcută până la urmă pentru oameni. Nu au investit în „unealtă” decât cu scopul de a investi în oameni; pentru a crea un context, condițiile prielnice necesare pentru ca nimeni alții decât oamenii să se poată întâlni și să poată face o investiție reciprocă unii în alții, sau cum se întâmplă câteodată, câțiva în majoritatea. O investiție de-a lungul timpului, de-a lungul vieții, duminică de duminică, zi după zi.

Dar dacă nu vreau să investesc în oameni ce caut la Biserică? Doar ca alții să investească în mine? Dacă răspunsul e adevărat în dreptul meu, sunt eu o investiție profitabilă?

Asemenea plugarului care nu ară cu *certitudinea* recoltei, ci doar cu *speranța* ei, acela care e dispus să investească în mine „își aruncă pâinea pe ape” știind că „după multă vreme o va găsi iarăși.” E dispus să riște mimându-L pe Dumnezeu lui ca un copil preaiubit, după cum stă scris în Scriptură. Conștient de mulțimea domeniilor în care fiecare din noi poate face o investiție, nu pot să nu mă întreb DE CE, dintre toate aceste domenii, Dumnezeu care s-a coborât la noi prin Fiul Său Isus Hristos, a ales oamenii și a investit în ei. Nu în oamenii cei mai de sus ai societății, ci în oameni de condiție modestă, asemenea majorității dintre noi.

Fiul lui Dumnezeu crește și umblă timp de 30 de ani printre oamenii poporului Său. Tăcut, neremarcant, fără „tam-tam”, în obscuritatea familiei și culturii lui. „Pierde vremea” în toți acești ani (până la maturitatea cerută de timpul acela), iar când se hotărăște „în sfârșit” să iasă pe scena publică, deși vorbește cu multă autoritate ca nimeni altul până atunci, lucrarea pe care o face este că își alege câțiva bărbați și face din ei prietenii Lui, clădește între El și ei o relație de prietenie, le devine învățător iar ei îi devin ucenici. Înainte să urce cu crucea în spate pe dealul Golgotei, după mai bine de 3 ani de prietenie și investiție în oamenii aceștia, Fiul lui Dumnezeu afirmă: „*Tată... Eu Te-am proslăvit pe pământ, am sfârșit lucrarea pe care mi-ai dat-o s-o faci*” Ca apoi să explice: „*Am făcut cunoscut Numele Tău oamenilor pe care mi i-ai dat din lume. Ai Tăi erau și Tu mi i-ai dat... Căci le-am dat cuvintele pe care mi le-ai dat Tu...*”, ca nu la multe zile după moartea și învierea Sa să le poruncească acestor oameni să facă și ei același lucru, să lase să se reverse în alții investiția pe care El a făcut-o în ei. „*Juceți-vă, le-a zis EL, și faceți ucenici din toate popoarele... și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit!*”

Înțelegând importanța acestei lucrări de ucenicizare, de investire în oameni a Cuvântului și a valorilor lui Isus Hristos, marele apostol al popoarelor afirmă la rândul-i: „*Pe El îlpropăvăduimnoi, și sfătuim pe orice om, și învățăm pe orice om în toată înțelepciunea... Iată la ce lucrez eu și mă lupt după lucrarea puterii Lui care lucrează cu tărie în mine.*” Iar lucrarea și porunca aceasta o dă mai departe ucenicului său Timotei, prin următoarele cuvinte: „*...ce-ai auzit de la mine... încredințează la oameni de încredere care să fie în stare să învețe și pe alții.*”

Investind în alții investim cel mai mult în noi înșine. Dovedim că investiția pe care alții au făcut-o și o fac în noi nu e zadarnică. Aducem roadă bună spre bucuria noastră, a celor în care investim, a societății în care trăim și spre bucuria lui Dumnezeu. Împlinim porunca și lucrarea pe care ne-a lăsat-o Isus Hristos, din generație în generație și pentru generația de acum.

Mă gândesc și scriu, pentru mine și pentru cei ce citiți aceste rânduri. Rescriu prima propoziție uitând intenționat semnul de întrebare: **Să investim în oameni!**